

Uloga vaspitača, porodice i škole na razvoj ličnosti

POTREBA I ZNAČAJ SARADNJE PORODICE I DEČIJEG VRTIĆA

- Porodica ima ključnu ulogu u životu deteta.
- Upoznavanje sa osnovnim karakteristikama porodice (socijalne, kulturne, biološke).
- Porodica i dečji vrtić najviše odgovorni za vaspitanje i kvalitet razvoja dece.

POTREBA I ZNAČAJ SARADNJE PORODICE I DEČIJEG VRTIĆA

Zajednički rad dečjeg vrtića i porodice doprinosi:

- što boljem fizičkom i zdravstvenom razvoju,
- razvoju psihičkih sposobnosti,
- razvoju radne,
- moralne,
- estetske,
- ekološke i
- drugih vaspitnih komponenti.

POTREBA I ZNAČAJ SARADNJE PORODICE I DEČIJEG VRTIĆA

- Dečji vrtić i porodica treba da se usmere na stvaranje uslova za delovanje svih vaspitnih faktora, kako bi se obezbedili što povoljniji uslovi za socijalizaciju i humanizaciju dece.

- Obaveza dečjeg vrtića i porodice je:

-da zajednički rade na razrešavanju svih problema i teškoća koje prate razvoj deteta, kako u porodičnim i vaspitno-obrazovnim sredinama, tako i u užem i širem okruženju.

Korist za dete koja se ostvaruje saradnjom vrtića sa porodicom:

- kontinuitet porodičnog i institucionalnog vaspitanja;
- lakša adaptacija i bolje prihvatanje vrtića;
- kontakt sa većim brojem odraslih;
- sagledavanje roditelja u drugom uglu.

Korist za roditelja koja se ostvaruje saradnjom vrtića sa porodicom:

- upoznavanje svog deteta van porodičnog konteksta;
- usavršavanje roditeljskih veština;
- lična satisfakcija – ispoljavanje vlastitih sposobnosti, talenata

Korist za vaspitača koja se ostvaruje saradnjom vrtića sa porodicom:

- povećanje profesionalne kompetencije - boljim poznavanjem roditelja bolje će razumeti dete,
- bolje planirati i organizovati rad;
- veća podrška, razumevanje i uvažavanje od strane roditelja;
- tehnička pomoć – od dobijanja ideja do pomoći u realizaciji.

ELEMENTI BITNI ZA SARADNJU/PARTNERSTVO VASPITAČA I RODITELJA

1. Međusobno uvažavanje znanja i veština
2. Iskrena i otvorena komunikacija
3. Razumevanje i empatija
4. Međusobna saglasnost u određivanju ciljeva
5. Zajedničko planiranje i donošenje odluka
6. Otvorena i obostrana razmena informacija
7. Pristupačnost i međusobno razumevanje
8. Odsutnost etiketiranja i kritikovanja
9. Zajednička procena napretka deteta

KOMBINOVANJE KOLEKTIVNE I INDIVIDUALNE SARADNJE

Ovaj oblik saradnje najčešće počinje na nekom od

- roditeljskih sastanaka,
- kolektivnim razgovorom na određenu temu, a potom se nastavlja kroz individualne kontakte vaspitača i roditelja).

NAJČEŠĆI OBLICI SARADNJE VASPITAČA I RODITELJA SU:

- RODITELJSKI SASTANCI,
- INDIVIDUALNI KONTAKTI,
- SAVETODAVNI RAD,
- PISMENA OBAVEŠTAVANJA,
- PEDAGOŠKO-PSIHOLOŠKO OBRAZOVANJE I OSPOSOBLJAVANJE,
- DAN OTVORENIH VRATA,
- SAVETOVALIŠTE ZA RODITELJE,
- UKLJUČIVANJE RODITELJA U ŽIVOT I RAD VRTIĆA I DRUGI.

Porodica i njena delatnost (porodično vaspitanje), neophodan su uslov razvoja dece.

- Uzimajući u obzir savremene uslove življenja koje karakterišu: brz razvoj i napredak nauke, tehnologije, proizvodnje, ubrzan tempo života i rada, uloga porodice u vaspitanju dece postaje sve važnija.
- Neophodno je da porodica u stopu prati zahteve koje pred nju stavlja društvo i da u isto vreme omogući detetu normalnu socioemocionalnu stabilnost i nesmetan razvoj i napredovanje u svakom pogledu

- U životu deteta na prvom mestu su roditelji kao primarni učitelji.
- Uz pomoć njih deca stiču razna znanja i sposobnosti potrebne za aktivan pristup u društvenu sredinu.

Među osnovne sposobnosti spadaju - sposobnost hranjenja, oblačenja, komunikacije čije korene dete nosi iz porodice.

- Sposobnost komunikacije dete dalje razvija i produbljuje u nekim drugim institucijama, a jedna od njih je i škola koja zajedno sa porodicom čini stub razvoja ličnosti.
- Sklad u saradnji ove dve institucije doprinosi da dete prihvati školski rad kao oblast u kojoj može da razvija i širi svoje obrazovne potencijale i vidike, a da pri tom školu ne doživi kao obavezu.
- Da je zainteresovano za nastavni rad i aktivno se uključuje u njega

- ... Uzajamnom saradnjom porodice i vrtića može se konstantno pratiti rad i postignuća dece.
- Pri tom i jedna i druga ustanova imaju jasan pregled o napredovanju deteta,
- Saradnjom se doprinosi otklanjanju uzroka koji su doveli do neuspeha,
- deci se pruža neophodna pomoć u radu, ukazuje im se na eventualne greške i propuste u radu.

- Kroz promene koje se javljaju u nastavnom radu (usložnjava se nastavni rad), od učenika se očekuje više truda i zalaganja u radu, kao i u radu nastavnika, koji se pojavljuju i očekuju od učenika da postignu uspeh iz njihovog predmeta..

- Da bi se sve odvijalo bez većih teškoća i problema, da bi se predupredio neuspeh učenika, pojava nedisciplinovanog ponašanja a u najtežem slučaju, pojava delikventnog ponašanja, saradnja porodice sa školom treba da je u uzajamnom odnosu!

Posrednik u toj saradnji je svakako dete....

- I porodica i škola treba da poštuju ličnost deteta,
 - takođe i uzajamno poštovanje roditelja i odeljenskog starešine
- je put koji vodi do uspešne saradnje

- Svi su zainteresovani za saradnju onda kada je tematika vezana za uspeh učenika.
- Ali, kada se javi neuspeh...?

- Otkloniti uzroke i sprečiti ponovni nastanak i pojavu neuspaha nije tematika kojoj svi rado pristupaju.
- Bez obzira šta je uzrok pojave neuspaha, jako je važno kakav stav će po tom pitanju imati roditelji, odeljenski starešina, ostali stručni organi škole, kao i sami učenici.